

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

UOHSX0096J7N

Číslo jednací:

ÚOHS-D0470/2015/OS-00325/2017/852/DSv

Brno 5. 1. 2017

Sdělení Úřadu k problematice přestupů hráčů ledního hokeje

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) obdržel podání ze dne 5. 12. 2016 (sp. zn. 959/2013/VOP/DK), kterým se na něj obrátil zástupce veřejné ochránkyně práv JUDr. Stanislav Křeček (dále též „zástupce veřejné ochránkyně“) ve věci pravidel Českého svazu ledního hokeje (dále též „ČSLH“) upravujících oblast přestupů hráčů mezi hokejovými kluby.

Zástupce veřejné ochránkyně v podání uvedl, že obdržel předcházející stanovisko Úřadu k dané problematice ze dne 16. 9. 2015 a že závěry v něm obsažené považuje za srozumitelné, přesto však Úřad dále vyzval k bližšímu zaměření se a posouzení výše částek odstupného v Přestupním řádu mimo klubů extraligy a I. Ligy ČSLH (dále též „Přestupní řád“), konkrétně těch, jež jsou vyžadovány v souvislosti s přestupy nezletilých hráčů extraligových a ligových soutěží, neboť se tyto částky jeví stále jako nepřiměřeně vysoké a potenciálně by jejich uplatňování mohlo narušovat hospodářskou soutěž.

Úřad výše naznačenou problematiku posoudil dle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon“) a sděluje následující:

I.

V souladu s výzvou zástupce veřejné ochránkyně se Úřad blíže zaměřil a opětovně posoudil úpravu odstupného, která se týká nezletilých hráčů extraligových a ligových soutěží¹ a je upravena aktuálně platným Přestupním řádem.²

Za zásadní zde Úřad považuje několik okolností. V Přestupním řádu uvedené částky přestupného (obecně) především neznamenají absolutní, nepřekročitelnou a nutnou překážku, neboť jsou stanoveny toliko jako hodnoty subsidiární, to znamená, že v souladu s článkem 9. odst. 5 Přestupního řádu má dohoda klubů o výši odstupného přednost a předepsané hodnoty

¹ Tím se však rozumí extraligové a ligové soutěže jiné než seniorské („extraliga seniorů a I. liga seniorů“ mají vlastní přestupní řád), viz vymezení a rozdělení soutěží v čl. 9 Přestupního řádu.

² Dostupný např. na <http://www.cslh.cz/text/121-stanovy-a-rady.html>.

se v takovém případě nepoužijí. Je zde tedy zakotven nástroj založený na smluvní svobodě, jehož pomocí lze okolnosti přestupu konkrétního hráče podle potřeby adekvátně změnit.³

Úřad dále považuje za důležité, že při striktním soutěžně-právním posuzování celé situace nelze přehlédnout rozdíl v ekonomickém postavení klubů profesionálních a klubů v nižších soutěžích. Zatímco kluby profesionální (tzn. extraliga seniorů a I. liga seniorů) budou s největší pravděpodobností naplňovat zákonné definiční znaky pojmu soutěžitel,⁴ u ostatních klubů jsou jisté pochyby na místě. Nejednají-li se však v jejich případě o „soutěžitele“, nelze ani hovořit o jejich účasti v hospodářské soutěži ve smyslu maximalizace ekonomické profitability a tržního postavení, a v takovém případě lze stěžít presumovat potencialitu narušení hospodářská soutěže.

V uvedeném kontextu zástupce veřejné ochránkyně poukázal na to, že „*vyšoké částky jsou vyžadovány zejména v souvislosti s přestupy nezletilých hráčů extraligových a ligových soutěží*“, a dále na jejich „*bližší sepětí s profesionální úrovní hokeje*“, což už by dle jeho názoru mohlo potenciálně dopad na „reálnou“ hospodářskou soutěž mít.

Odhlédneme-li nejdříve od samotné výše přestupních částek, je třeba konstatovat, že jejich uplatnění především není jakkoliv diskriminační, neboť platí stejná sazba odstupného pro stejné kategorie přestupů.

Vrátíme-li se ke zmiňovanému „*sepětí s profesionální úrovní hokeje*“, pak, aniž by Úřad relativizoval svůj názor na rozdíl v povaze profesionálních klubů a klubů z nižších soutěží, mají zvyšující se částky odstupného (dle kvality soutěže/hráče) své vysvětlení. Z kvalitativně vyšších soutěží dochází zpravidla k přestupům perspektivních hráčů do soutěží nejvyšších, jinými slovy si profesionální klub „vytáhne“ vyhlédnutého hráče z klubu hrajícího nižší soutěž, ovšem po zralé úvaze klubu, že o něj skutečně stojí, protože právě tento hráč má takové herní schopnosti, že jej bude moci zařadit do své sestavy na určité místo, a klub tedy stejně nebude váhat s vyplacením částky přestupného. Je to však i motivace směrem k hráčům „předvést se“ a vyvolat zájem klubu.

Samozřejmě by bylo možné argumentovat hypoteticky vyšší četností přestupů, pokud by přestupní částky byly nižší nebo byly úplně odstraněny, ovšem Úřad opakovaně zdůrazňuje, že současné nastavení neshledává jako reálně způsobilé narušit/narušující hospodářskou soutěž a porušující zákon, a necítí se ani jakkoliv kvalifikován k jejich určení.

Veškeré úvahy předestřené výše jsou stručným shrnutím argumentů, které Úřad sdělil ve stanovisku ze dne 16. 9. 2015 a na nichž i nadále setrvává.

³ Tuto záležitost Úřad s ČSLH již řešil a po vzájemné komunikaci byla příslušná ustanovení Přestupního řádu změněna ve smyslu výslovného zakotvení možnosti klubů dohodnout se (byť v praxi k tomuto běžně docházelo již dříve).

⁴ Viz § 2 odst. 1 zákona: „*Soutěžiteli podle tohoto zákona se rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli.*“

II.

Úřad pro úplnost dodává, že se zabýval v jistém smyslu podobnou záležitostí, konkrétně pravidly Fotbalové asociace České republiky (dále též „FAČR“), upravujícími registrace a přestupy fotbalistů mezi fotbalovými kluby v ČR, nicméně předmětná materie vykazovala signifikantní rozdíly.⁵ Úřad se v tam řešené věci zaměřil na některá pravidla, která ve specifických případech stanovila podmínky pro přestup volných profesionálních hráčů fotbalu.

III.

Úřad na závěr dodává, že si je vědom poněkud rozdílných aspektů a cílů, které při své činnosti Veřejný ochránce práv a Úřad sledují a respektují, a že obě instituce mohou nazírat stejnou věc různými prizmaty a rozcházet se ve svých názorech a závěrech.

Pak může docházet i k tomu, že situace, jež se z pohledu veřejného ochránce práv a rodiče dítěte jeví jako „nefér“ (zaplacení odstupného rodičem, neboť proto byl prvotní podnět k Úřadu vlastně podán), není Úřadem posouzena jako narušení hospodářské soutěže. Ta totiž představuje odlišný socio-ekonomický fenomén, než aby jej bylo možné zredukovat na zájem pouze jedné specificky zainteresované skupiny, zvláště existují-li k řešení předmětného problému mnohem vhodnější nástroje a povolanější instituce.

Úřad již ve svém dřívějším stanovisku vyjádřil přesvědčení, že určitá míra samosprávy ve sportu je potřebná a že by to měl být především samotný ČSLH, který bude ve spolupráci s hráči, kluby, MŠMT a dalšími subjekty reagovat na veškeré připomínky a případnou kritiku týkající se jeho činnosti tak, aby nedocházelo k petrifikaci a dalšímu uplatňování potenciálně problematických pravidel, nikoliv však z pohledu práva hospodářské soutěže. V této souvislosti nabízí Úřad účast na jednání s MŠMT, juniorskými kluby, jejich zřizovateli či jinými subjekty za účelem nalezení co nejpříjemnějšího řešení pro všechny zúčastněné strany.

S pozdravem

Mgr. Igor Pospíšil
ředitel Odboru kartelů

---

⁵ Předmětné stanovisko Úřadu ze dne 29. 7. 2015 tvoří přílohu tohoto sdělení.

Obdrží:

Vážený pan

JUDr. Stanislav Křeček

zástupce veřejné ochránkyně práv

Kancelář veřejného ochránce práv

Údolní 658/39

602 00 Brno

Příloha:

Stanovisko Úřadu ze dne 29. 7. 2015 k předpisům FAČR